

BALI, VYASA, HANUMANA, VIBHISHANA, KRIPA, and PARASURAMA.
 B. चिर for चिरम् long, and जीविन् living or lived; also चिरजीविन्.
 चिरजीविन् mfn. (-जी-विनी-वि) Long-lived. m. (-जी) 1. A crow. 2. VISHNU.
 E. See the preceding.
 चिरखडी f. (-खडी) 1. A woman married or single, who continues to reside after maturity in her father's house. 2. A young woman. E. चिरम् long or late, and अट् to go, (from home,) affix अच् and deriv. irr.; also चिरिखडी. चिरिण अटति पिढ्येहात् भर्तृ गेहम् ।
 चिरतित्त m. (-त्तः) A kind of gentian, (Gentiana cherayta.) E. चिर long, and तित्त bitter. चिरः तित्तः रसी यव (चिराता) मृनिम्बे ।
 चिरत्न mfn. (-त्नः-त्री-त्न) Old, ancient, what has been or lasted long. E. चिर long, and त्र aff. चिरन्तने, पुराणे ।
 चिरदिवस ind. For a long time. E. चिर. and दिवस a day.
 चिरनिविष्ट mfn. (-ष्टः-ष्टा-ष्ट) Long rested, long abided. E. चिर, and निविष्ट rested.
 चिरन्तन mfn. (-नः-नी-न्) Old, ancient, antiquated, long lasting. E. चिरम् long, and झुल् affix, with तुट् augment. चिरं भवार्थे झुल् तुट् च ।
 चिरम् ind. A long time. E. चिर् to injure, and क् affix: वा रसुक् । this word, and others evidently derived from it, are now considered as particles, and have accordingly appropriate, though strained etymologies; the derivatives however corresponding with the inflections of the singular number of nouns masculine or neuter, it may have been originally an imperfect noun of the 1st declension, thus; nom. चिरः or चिरं acc. चिरं 1st abl. चिरेण dat. चिराय, 2nd abl. चिरात्, gen. चिरस्य, 3rd abl. चिरे; see these words severally.
 चिरप्रवासिन् mfn. (-सी-सिनी-सि) Dwelling a long time abroad. E. चिर and प्रवासिन् who is away from home.
 चिरमित्र n. (-त्र) An old friend. E. चिर and मित्र a friend.
 चिरमेहिन् m. (-ही) An ass. E. चिर a long time, and मिह् to sprinkle or urine, affix णिनि.
 चिरम्ब m. (-म्बः) A kite. E. चि imitative cry, and रम्बि to commence, affix लुट्.
 चिररात्र n. (-त्र) A period of very many nights, a long time. E. चिर long, and रात्र a night.
 चिररात्राव ind. A long time. E. चिररात्र as above, and अय् to go, affix अण्.
 चिरलब्ध mfn. (-लब्धः-लब्ध-लब्ध) Obtained after a long time, (as a son in old age.) E. चिर, and लब्ध gained.
 चिरविल m. (-लः) The name of a plant: see करञ्ज. E. चिर a long time, विल to divide, and व affix; also चिरिविल. चिरं विलति विलभेदने वा । करञ्जह्वे ।
 चिरमृता f. (-ता) A cow that has borne many calves. E. चिर for a long time, and मृता prolific; also चिरमृता.
 चिरसेवक m. (-कः) An old servant. E. चिर, and सेवक who serves.
 चिरस्थ mfn. (-स्थः-स्था-स्थ) Long continuing, enduring, lasting. E. चिर, and स्थ what is; also चिरस्थायिन्. चिरं तिष्ठति स्था-क ।
 चिरस्थायिन् mfn. (-यि-यिनी-यि) Of long continuance. E. चिर for चिर् and स्थायिन् what stays.
 चिरस्थित mfn. (-तः-ता-तं) 1. Long enduring, lasting or remaining for a long time. 2. Left behind for a long time. E. चिर, and स्थित stayed.
 चिरस्य ind. A long time. E. चिर a long time, अस् to be, affix ख्यत्: see चिरम्.
 चिराटिका f. (-का) Hogweed, the white sort. E. चिरमटति अट-खुल् कापि अत इत्थम् ।
 चिरातित्त m. (-त्तः) A sort of gentian: see चिरतित्त.
 चिरात् m. (-रात्) A name of GARUDA. ind. A long time. E. चिर for a long time, and अट् who eats, from अट् with क्तिप् affix or चिर and आजि aff. चिरमतति अत-क्तिप् ।
 चिराय ind. A long time. E. चिर a long time and अय् to go, affix अण्.
 चिरायुस् mfn. (-युः-युः-यु) Long-lived. m. (-युः) A deity, a divinity. E. चिर long, and आयुस् life. चिरमायुर्ग्यस्य ।
 चिरारोध m. (-धः) Blockade. E. चिर and आरोध obstruction.

चिराश्रित mfn. (-तः-ता-तं) Long maintained or protected. E. चिर, and आश्रित supported.
 चिरि r. 5th cl. (चिरिणीति) To hurt, to injure, to wound or kill. स्वा-प सक-सेट् ।
 चिरि m. (-रिः) A parrot. E. चि imitative cry, and रा to utter, affix रिक्; or चि-वा-रिक् । शुकखगे ।
 चिरिखडी f. (-खडी) 1. A woman staying in her father's house. 2. A young woman. E. Irregularly derived from चिरि to hurt: see चिरिखटी.
 चिरिविल m. (-लः) A tree: see चिरविल E. चिरि a parrot, and विल् to break, affix व.
 चिरु n. (-रु) The shoulder joint. E. चिर् to hurt, affix उ; or चौयते-वा रुक् । बाहुसन्धौ.
 चिरे ind. A long time: see चिरम्. चिरयति इ-विच् । दीर्घकाले ।
 चिरेण ind. A long time: see चिरम्. चिर-अव्य-श वा एनप् ।
 चिरोज्झित mfn. (-तः-ता-तं) Long since abandoned or left. E. चिर, and उज्झित abandoned.
 चिमिर्दौ f. (-दौ) A kind of cucumber, (C. utilatissimus.) चिरेण भटति भट-अच् । गौ-डीप् । कर्कश्याम् ।
 चिल r. 6th cl. (चिलति) To put on clothes. तु-प-अक-सेट् ।
 चिलमीलिका f. (-का) 1. A necklace. 2. A firefly. 3. Lightning. E. चिर a long time, and र changed to ल, मौल् to twinkle or glisten, with खुल् affix; and the fem. form. चिरं मिलति मौलति वा खुल् रस्य लः ।
 चिलिचिम m. (-मः) 1. A kind of sprat, (Clupea cultrata.) 2. A kind of prawn, (according to some.) E. चिल् to sport or play, affix कि, चिलि and reiterated, चिलिचि sport, pastime, सा to mete, to find, क् affix, finding sport in marshy places amongst reeds, &c.; this word has various forms, being read as above, and चिलिचौम, चिलिमौनक, चिलीचिम, चिलिचिम, चिलीम, &c. चिल-इन् चिलि वासं चिनोति चि-मक् [चिनेगुडगुडिया] मत्स्यभेदे ।
 चिल्ल r. 1st cl. (चिल्लति) 1. To be loose, to be slack or flaccid. 2. To indicate one's meaning. 3. To act wantonly. स्वा-प-अक-सेट् ।
 चिल्ल mfn. (-ल्लः-ल्ली-ल्ल) Blear-eyed. m. (-ल्लः) 1. The Bengal kite, (Falco cheela, Lath.) 2. A bleared or sore eye. f. (-ल्ली) 1. A potherb, said to be a small kind of Chenopodium: see वास्तुक. 2. A cricket. E. चिल्ल to be flaccid or loose, affix अच्: see चुल्ल, or नि preposition, लच् in the second sense, and चिल् substituted for नि. or चिल्ल-अच् । प्रचिभेदे । (चिल्) क्लिप्ते वि० ।
 चिल्लका f. (-का) A cricket: see चीलिका.
 चिल्लभट्या f. (-ट्या) A vegetable perfume: see हट्टविलासिनी. E. चिल्ल a kite, and भट्य eatable.
 चिल्लास m. (-मः) A petty thief, a shoplifter, a pick-pocket, &c. E. चिल्ल kite, and आस resembling, from भा to shine, with आङ् prefix and उ affix, pouncing on his prize like a kite on its prey.
 चिवि m. (-विः) The chin. E. चोव् to take, कि affix, and the radical vowel shortened: see चिवु; or चौव्-इन् पूषी० । चिवुके ।
 चिविट m. (-टः) Flattened grain. A various reading of चिपिट, q. v.
 चिवु m. (-वुः) The chin: see the next. चौव संवरणे उ-पूषी० ह्रस्वः ।
 चिवुक n. (-कः) The chin. E. चौव् to take or cover, क् affix, and कन् added; also चिवु.
 चिह्न Sautra root. 10th cl. (चिह्नयति-ते) To mark, to spot, to stamp. E. चु-उभ-सक-सेट् । सौवीर्यं धातुः इति केचित् ।
 चिह्न n. (-ह्नः) 1. A mark of any kind, a spot, stain, sign, symbol, &c. 2. A banner, a standard. 3. A symptom. E. च् to pound, affix नक्, and the radical vowel changed to ह्, or चिह्न to mark, क् aff. or चिह्न-अच् चह-न उपधाया इत्थम् वा ।
 चिह्नकारिन् mfn. (-री-रिणी-रि) 1. Spotting, marking. 2. Hideous, frightful. 3. Striking, killing. E. चिह्न, and कारिन् who or what makes. चिह्न करोति क्-णिनि । चिह्नकर्तारि, घोरदर्शने च ।
 चिह्नधारिणी f. (-णी) A plant, (Echites frutescens.) E. चिह्न a mark, and धारिणी possessing.